

Torsten Andersson

Viktiga verk 1946 – 2006

Det är ingen överdrift att påstå att Torsten Andersson (1926–2009) har en legendarisk position i svensk konstkanon. Han har gjort sig känd för sitt banbrytande förhållningssätt till måleri, sitt konceptuella bildspråk och sin konstnärliga integritet.

I sin praktik utforskade han ständigt den grundläggande frågan om måleri kan ses som ett språk och sökte obevekligt efter ett individuellt och självständigt uttryck. Han beskrev sitt råa och djärva bildspråk från 1960-talet och framåt som "realistiska porträtt av abstrakta skulpturer".

Mytologin som omger hans arbete och person är väldokumenterad. Efter en dramatisk schism lämnade han 1966 sin professur vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm. Andersson flyttade då till sitt barndomshem i Benarp och tog en paus från måleriet fram till 1972.

Andersson var sin egen värsta kritiker. Bland annat förstörde han de flesta av sina verk för att endast låta de starkaste överleva. En berättelse som ofta återges är den om när en välkänd grupp europeiska museirepresentanter besökte honom i Benarp. När de äntligen kom fram efter att ha rest genom ett landskap av mörka skogar och dramatiska kullar, möttes de av en stor hög av aska på gårdsplanen, från vilken rök fortfarande steg upp. Andersson hade bränt alla sina tavlor!

Han var ökad för att ofta låta frustrationen över att bli missförstådd undergräva den egna framgången. 2008, året då Andersson tilldelades en miljon kronor för Carnegie Art Awards 1: a pris, uttryckte han med hård uppriktighet: "Jag har slitit hela mitt djävla liv och offrat mig och mycket annat för konsten. Det här priset är ingen bekräftelse på att jag lyckats, men kanske en liten vink om det."

Ändå försvarades han av sin tids nyckelröster i svenskt konstliv och väckte stort intresse bland internationella kuratorer och gallerier. Hans radikala praktik lever kvar som en unik röst och hans verk fortsätter att påverka nya konstnärsgenerationer.

2026 skulle Torsten Andersson ha fyllt 100 år. Inför hans hundraårsjubileum presenterar Galerie Nordenhake ett urval av sällsynta verk från viktiga perioder av hans praktik med proveniens från Torsten Anderssons stiftelse och hans närmsta familjemedlemmar.

Utställningen invigs med ett samtal mellan Olle Granath, chef för Moderna Museet under Anderssons utställning 1986, och en stor förkämpe för hans konstnärskap, och Paul Fägerskiöld, Anderssons barnbarn och en internationellt erkänd målare i sin egen rätt.

Torsten Andersson föddes 1926 i Östra Sallerup i södra Sverige. 1960 blev han den yngste professorn vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm, en tjänst som han lämnade 1966 då han återvände till Sydsverige, där han bodde och verkade fram till sin bortgång 2009. Under sin livstid ställdes Anderssons verk ut internationellt och deltog i den trettioandra Venedigbiennalen 1964, samt São Paulo-biennalen 1959 och 1983. Moderna Museet presenterade en retrospektiv 1986 som sedan visades på Malmö Konsthall 1987. Hans verk har visats i separat- och grupputställningar på bland andra Göteborgs Konstmuseum (2008), Moderna Museet, Stockholm (2006), Galleri Zeno X, Antwerpen (2003), Kunstmuseum Bonn (1999), Louisiana Museum of Modern Art, Humlebæk (1997), Malmö Konstmuseum (1995) och Centre Georges Pompidou, Paris (1981).

Öppning: torsdag 16 januari, 17.00 – 20.00

Utställningsperiod: 17 januari – 15 februari 2025

Öppettider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Kommande utställning: **Eva Löfdahl**, 20 februari – 29 mars 2025